

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **R. M.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2021, č. j. 122723/2020/KUSK/OLPPŘ/ ZAM,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podanou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „městský úřad“) ze dne 27. 7. 2020, č. j. MÚBNLSB-OD-75112/2020-BRAJI, tak, že upřesnil výrok rozhodnutí, pokud jde o specifikaci řízení. Ve zbytku rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Tímto rozhodnutím městský úřad zamítl žádost žalobce o obnovu řízení podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, pravomocně ukončeného příkazem ze dne 5. 5. 2020, č. j. MÚBNLSB-OD-43854/2020-BRAJI (dále jen „příkaz“).
2. Žalobce v žalobě předně obsáhle brojil proti samotnému příkazu. Následně označil všechny důkazy, ze kterých městský úřad vycházel při vydání příkazu, jako nepravdivé. Oznámení o přestupku není důkazem, nýbrž pouze podkladem, jde navíc o subjektivní informaci

policie. Protokol o nehodě v silničním provozu pak obsahuje nepravdivý popis nehody. Městský úřad ve výroku rozhodnutí uvedl, že žalobce měl vyjet mimo pozemní komunikaci a narazit do dopravního značení, přičemž plánek dopravní nehody prokazuje, že místem dopravní nehody je taktéž komunikace, což lze lehce ověřit např. náhledem do katastru nemovitostí.

I fotodokumentace byla nepravdivá, neboť ji spisová dokumentace neobsahovala, resp. žalobci záměrně nebyla předložena, čímž byl významně zkrácen na svých právech. Ani žádný listinný důkaz v podobě videozáznamu nebyl žalobci předložen, navíc ten potvrzuje tvrzení žalobce.

3. Samotné rozhodnutí o obnově řízení je vydáno v rozporu s právními předpisy a je nepřezkoumatelné, neboť ve výroku je uvedeno pouze to, že je žádost nedůvodná, a až žalovaný výrok upravil upřesněním konkrétního řízení. Dále se městský úřad řádně nevypořádal s podrobně popsanými námitkami žalobce v žádosti o obnovu řízení. Z rozhodnutí vůbec nevyplývá, jak městský úřad dospěl k závěru, že se nejedná o nové skutečnosti. Zároveň ignoroval námitky žalobce ohledně nepravdivosti hodnocených důkazů a porušení zákona. Žalovaný byl navíc nečinný, když měl spis s odvoláním již minimálně od září roku 2020 u sebe, avšak napadené rozhodnutí vydal až v únoru 2021. Také výrok napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Žalovaný ignoroval námitky žalobce týkající se nepravdivosti důkazů, pouze uvedl, že o této pravdivosti nemá žádné pochybnosti, tuto úvahu ale neodůvodnil. Dále svůj výrok odůvodňoval odkazem na sdělení k přezkumnému řízení bez jakékoliv právní váhy. Žalovaný se nevypořádal se stěžejní námitkou týkající se absence porušení zákona, které následně vedlo k naplnění skutkové podstaty přestupku. Dle žalobce jsou jak příkaz, rozhodnutí městského úřadu, tak i napadené rozhodnutí vnitřně rozpornými - nicotnými (nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, byly vydány v přímém rozporu s právními předpisy i skutkovým stavem, jsou věcně nesprávné, skutkový i právní závěr nemá oporu ve spise, a správní řízení bylo zatíženo procesními vadami, že zakládají nezákonnost rozhodnutí).
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 15. 6. 2021 uvedl, že dle jeho názoru jde o totožnou věc jako ve věci řešené zdejším soudem v rozsudku ze dne 23. 4. 2020, č. j. 44 A 67/2018-33. Žalovaný odkázal na § 100 odst. 2 správního řádu, dle kterého se obnovy nemůže domáhat ten, který mohl důvody obnovy uplatnit v odvolacím řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2004, č. j. 6 A 176/2002-75). Žalobce převzal příkaz osobně dne 13. 5. 2020 a až dne 8. 7. 2020 nahlédl do spisu a pořídil si kopie. Přitom je z podnětu k přezkumnému řízení, z návrhu na obnovu řízení i žaloby zřejmé, že uplatňuje věcné námitky do přestupkového řízení, ale nikoli proto, že by je nemohl uplatnit bez svého zavinění nebo že by vyšly najevo až po právní moci příkazu. Žalobce tak nesplnil zákonem presumované podmínky pro vydání rozhodnutí o obnovení řízení. Pokud žalobce namítal nepravdivost provedených důkazů, pak dle žalovaného žalobce důkazy pouze zpochybňuje, ale netvrdí, čím se důkazy staly nepravdivými, a to až po právní moci rozhodnutí. Napadené rozhodnutí obsahuje přezkoumatelné odůvodnění zamítnutí odvolání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014-48, nebo ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-57). Žalovaný k námitce ohledně úředního záznamu uvedl, že městský úřad v příkazu pouze konstatoval, co obsahuje, a hodnotí jej v souvislostech s ostatními důkazy. Žalobce pak u ostatních důkazů pouze obecně konstatoval nepravdivost, aniž by konkrétně uvedl důvody jej k tomu vedoucí. Z kamerového záznamu správní orgány dovodily, že žalobce z místa nehody odešel, aniž

by se pokusil kterýkoliv ze tří projíždějících vozidel zastavit. Nepokusil se ani v okolní zástavbě požádat o nahlášení nehody, navíc byla ze záznamu patrná vrávoravá a nejistá chůze žalobce. Dle žalovaného bylo v řízení o žádosti žalobce o obnovu postupováno v souladu s hmotnými i procesně právními normami, a žaloba tak není důvodná. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

5. Žalobce v replice ze dne 29. 8. 2021 nesouhlasil s názorem žalovaného, že se v projednávaném případě jedná o totožnou věc jako ve věci sp. zn. 44 A 67/2018. Na rozdíl od tam uvedeného případu žalobce neměl možnost seznámit se s důkazy a podklady před vydáním příkazu, přičemž důkazy, se kterými se žalobce seznámil po právní moci příkazu, se ukázaly nepravdivými. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením, že se obnovy řízení nemůže domáhat ten, který mohl důvody obnovy uplatnit v odvolacím řízení, přičemž odkázal na odstavec 20 výše uvedeného rozsudku. Stejně tak má žalobce za to, že na rozdíl od citovaného případu v projednávané věci vyšla najevo nepravdivost důkazů. Byly tak splněny podmínky pro obnovu řízení, jak uvádí Nejvyšší správní soud i v žalovaném odkazovaném rozsudku č. j. 6 A 176/2002-75. Důvody pro nepravdivost důkazů žalobce podrobně popsal v žalobě. Jedinou možnou obranou žalobce proti pravomocnému příkazu, když není zahájeno přezkumné řízení, na které ovšem není právní nárok, je obnova řízení, jejíž podmínky jsou ale nesplnitelné. Žalobce již dlouhodobě trpí třetím stupněm artrózy, což doložil lékařskou zprávou, a jeho chůze by byla vrávoravá a nejistá vždy. Pokud by byl pod vlivem návykové látky, pak by bylo nelogické, aby místo nehody hned neopustil.
6. Žalobce následně přípisem ze dne 15. 3. 2022 soudu zaslal rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2022, rozhodnutí městského úřadu o záznamu bodů ze dne 4. 3. 2022 a výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 4. 3. 2022. Dle žalobce by tato rozhodnutí mohla mít vliv na souzený případ. Z pohledu zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče tedy rozhodnutí příkazem není způsobitelným podkladem, nicméně je stále v právní moci se všemi účinky, které z něj vyplývají.

Průběh správního řízení a obsah správního spisu

7. Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc relevantní skutečnosti. Přípisem Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Praha venkov – VÝCHOD, Dopravní inspektorát - SDN (dále též jen „Policie ČR“) ze dne 26. 4. 2020, bylo městskému úřadu doručeno oznámení o přestupcích žalobce ze dne 26. 4. 2020, úřední záznamy o vytěžení osob žalobce a jeho manželky, protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 26. 4. 2020 vč. plánu místa dopravní nehody, fotodokumentace desky, náčrtku místa dopravní nehody a dopravního záznamu místa nehody. Spis obsahuje též výpis z evidenční karty žalobce. Městský úřad následně žalobce uznal příkazem doručeným dne 13. 5. 2020 vinným z nedbalostního spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k), a písm. i) bodu 2, a § 125c odst. 1 písm. i) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), pro porušení § 5 odst. 1 písm. b), § 47 odst. 2 písm. c), § 47 odst. 3 písm. a), e) zákona o silničním provozu, neboť bylo nepochybně prokázáno, že „dne 26. 4. 2020 v době kolem 6:20 hodin řídil v obci X ve směru od obce Prahy osobní motorové vozidlo X, zřejmě se plně nevěnoval řízení, dle jeho vyjádření usnul, přešel s vozidlem do protisměru, následně vyjel mimo komunikaci zde narazil a poškodil

dopravní značení (DZ B20A a E13), následně narazil přední částí vozidla do veřejného osvětlení, kdy po nárazu osvětlení bylo nakloněné s odhalenými dráty el. napětí. Po nehodě nejednal dle zákona, neoznámil nehodu policii, neudělal opatření k zabránění vzniku další škody obrožením odhalenými dráty a z místa nedovoleně odešel, aniž by bylo možné u něj vyvrátit ovlivnění alkoholem, nebo jinou návykovou látkou, [...]". Za spáchání přestupků byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 3 000 Kč. Příkaz nabyl právní moci dne 22. 5. 2020.

8. Dne 13. 7. 2020 byla městskému úřadu doručena žádost žalobce o obnovu řízení a podnět k provedení přezkumného řízení pravomocného příkazu. Podnět městský úřad postoupil žalovanému dne 27. 7. 2020, přičemž žalovaný přípisem ze dne 12. 2. 2021 žalobci sdělil, že městský úřad postupoval v příkazním řízení v souladu s právními předpisy a že důvody k přezkumnému řízení neshledal.
9. Žalobce svou žádost o obnovu řízení o předmětných přestupcích odůvodnil tím, že provedené důkazy se ukázaly nepravdivými a městský úřad při rozhodování o přestupcích nepostupoval v souladu se zákonem. Městský úřad ovšem důvody pro obnovu řízení naopak neshledal, a tak žádost žalobce rozhodnutím ze dne 27. 7. 2020, č. j. MÚBNLSB-OD-75112/2020-BRAJI, zamítl jako nedůvodnou, neboť se nejednalo o nové skutečnosti. Žalovaný následně napadeným rozhodnutím ze dne 12. 2. 2020 (pozn. soudu: *zjevně se jedná o písařskou chybu a správné datum je 12. 2. 2021, neboť toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 3. 2021*) rozhodl o odvolání žalobce tak, že ve výrokové části rozhodnutí změnil, tj. upřesnil, jakého řízení se žádost žalobce o obnovu řízení týkala, a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Žalovaný neshledal žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by později vyšly najevo. Nesplněnou shledal i druhou podmínku pro povolení obnovy řízení, tj. skutečnost, že by se provedené důkazy staly nepravdivými. Dle žalovaného byly veškeré důkazy zajištěny a zadokumentovány policejní hlídkou při zadokumentování dopravní nehody, přičemž o jejich pravdivosti neměl žádné pochybnosti. Ve vzájemných souvislostech vykazovaly stejné informace bez jakýchkoli pochybností, a proto shledal námitky uplatněné žalobcem jako irelevantní, neboť nenaplněly podmínky obnovy řízení.

Posouzení věci soudem

10. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
11. V dalším kroku soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu nesdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
12. Po přezkumu napadeného rozhodnutí soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
13. Soud předepisuje, že předmětem soudního přezkumu je posouzení otázky, zda byly naplněny zákonné důvody pro povolení obnovy řízení. V tomto směru je třeba také posuzovat relevantnost uplatněných žalobních námitek. Mimo výše naznačený zákonný rámec se zjevně ocitají tvrzení, které mohl žalobce uplatnit v odporu proti příkazu. Mezi tyto

námítky lze podřadit téměř všechna tvrzení vztahující se k nezákonnosti příkazu, zejména nedostatečné vymezení výroku a odůvodnění příkazu, nebo tvrzení žalobce, že se nedopustil předmětných přestupků, které mu městský úřad kladl za vinu, nebo že popsané přestupkové jednání není přestupkem, za které lze uložit sankci v podobě 7 bodů. Zde je nutno zdůraznit, že možnosti podání odporu proti příkazu městského úřadu žalobce nevyužil. Příkaz je přitom specifickou formou správního rozhodnutí nejen kvůli tomu, že jeho vydání může být prvním úkonem ve správním řízení, ale také v tom, že jej lze zcela právně odklidit úkonem jeho adresáta, a to odporem. Již samotným podáním odporu je příkaz zrušen a v řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. Pouze za situace, kdy příkaz není napaden (včas podaným) odporem, nabývá účinků pravomocného správního rozhodnutí.

14. Žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost jednak výroku obou rozhodnutí správních orgánů, jednak odůvodnění těchto rozhodnutí. Tato námitka není důvodná. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Jak doplnil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, „[n]epřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.“ Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Je sice pravdou, že výrok městského úřadu v rozsahu specifikace řízení, které žalobce žádal obnovit, byl neurčitý, tuto vadu však žalovaný zhojil, když výrok změnil tak, že místo „o obnovu správního řízení o žádosti“ změnil slovo „žádost“ na „ve věci řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím (příkazem) ze dne 27. 7. 2020, vydaným pod sp.zn.: OD-9945/2020-BRAJI a č.j. MÚBNLSB-OD-75112/2020-BRAJI“. Žalovaný tak výrok rozhodnutí upřesnil a ten je dle názoru soudu již dostatečně určitý, aby nemohl být zaměnitelný s jiným, neboť z výroku je jasné, o jaké žádosti žalobce o obnovu jakého řízení bylo rozhodováno.
15. I v případě odůvodnění rozhodnutí městského úřadu lze souhlasit s žalobcem, že není ideální. Městský úřad se s námitkami ohledně nepravdivosti provedených důkazů výslovně nezabýval, pouze obecně shrnul, že důvody pro obnovu řízení neshledal. Takové odůvodnění by tak jistě přezkoumatelné nebylo. Řízení, z něhož vzešlo rozhodnutí městského úřadu i napadené rozhodnutí, je ovšem ovládáno zásadou jednotnosti. Tato zásada vyjadřuje, že řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek. Je proto přípustné, aby odvolací orgán doplnil závěry rozhodnutí správního orgánu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29 nebo ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 Azs 151/2015-35). Pokud odvolací orgán souhlasí s výrokem rozhodnutí správního orgánu, nicméně se zcela neztotožňuje s důvody, případně část odůvodnění postrádá, může tyto nedostatky napravit v odůvodnění svého rozhodnutí. I nedostatky odůvodnění městského úřadu tedy žalovaný zhojil svým odůvodněním, když vysvětlil, proč neshledal

tvrzení žalobce o nepravdivosti provedených důkazů důvodným (viz bod 9 tohoto rozsudku). Přestože ani žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně nereagoval na každé dílčí tvrzení žalobce, z odůvodnění rozhodnutí je zjevné, proč nepovažoval argumentaci žalobce za důvodnou. Dle žalovaného totiž žalobce relevantně nezpochybnil pravdivost provedených důkazů, které byly zajištěny a zdokumentovány policejní hlídkou na místě dopravní nehody, ty navíc ve vzájemné souvislosti vykazovaly stejné informace. Žalovaný také přezkoumatelně vysvětlil, kterými odvolacími námitkami se nezabýval a z jakého důvodu – otázkou nezákonnosti z důvodu chybného hodnocení důkazů se zabýval až v rámci vyřízení podnětu k přezkumnému řízení ze dne 12. 2. 2021. Soud v tomto ohledu sdílí názor žalovaného, že námitky žalobce směřující do nesprávného hodnocení důkazů nejsou relevantní v řízení o povolení obnovy řízení, neboť v řízení o povolení obnovy je zkoumáno pouze splnění zákonných předpokladů pro obnovu řízení dle § 100 správního řádu. Ty námitky, která mohly být relevantní z hlediska naplnění důvodů pro povolení obnovy řízení, žalovaný vypořádal. Pokud tak učinil v obecné rovině, pak tomu tak bylo z důvodu obecných a subjektivních námitek žalobce o nepravdivosti provedených důkazů.

16. Pokud pak žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřoval i v tom, že z něj vůbec nevyplyvá, jak žalovaný dospěl k závěru, že se nejedná o nové skutečnosti, pak je nutno konstatovat, že žalobce žádal o obnovu řízení z důvodu, že se provedené důkazy staly nepravdivými. Žalovaný se přesto zabýval tím, zda v řízení vyvstaly tyto dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl dříve uplatnit, avšak žádné takové neshledal (viz str. 3 poslední odstavec napadeného rozhodnutí). Lze uzavřít, že z napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím městského úřadu, se kterým tvoří jeden celek, lze bez obtíží seznat, jaké důvody správní orgány vedly k zamítnutí návrhu žalobce na povolení obnovy řízení. Námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů proto soud shledal nedůvodnými.
17. Soud dále přistoupil k vypořádání dalších žalobních bodů. Žalobce žádal o obnovu řízení, neboť dospěl k závěru, že se provedené důkazy staly nepravdivými.
18. K institutu obnovy řízení soud obecně uvádí, že dle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Samotná obnova řízení se pak skládá ze dvou samostatných stadií. První stadium je upraveno v § 100 správního řádu jako tzv. *iudicium rescindens* (řízení o povolení či nařízení obnovy), ve kterém správní orgán zkoumá, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení, a rozhodne, zda povolí či nepovolí obnovu řízení. V případě, že správní orgán povolí či nařídí obnovu řízení, přichází druhé stadium, tzv. *iudicium rescissorium* – obnovené řízení podle § 102 správního řádu, kde se opětovně rozhoduje o meritu věci, o němž již bylo rozhodnuto v původním řízení (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 100 správního řádu, in: Beck-online.cz). Projednávaná věc spadá do prvního stadia, neboť správní orgány zkoumaly, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení.

19. Z výše citovaného § 100 správního řádu dále vyplývá, že důvody pro obnovu řízení je třeba zkoumat kumulativně podle dvou kritérií: 1) formálního, tedy zda vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými; a 2) materiálního, tedy zda tyto skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 2 As 22/2009-83). Ze znění § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu pak vyplývá další podmínka pro obnovu řízení, tj. že obnovy původního řízení se nemůže domáhat jeho účastník, který mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, a to jak v případě, že jej v uskutečněném odvolacím řízení neuplatnil, tak i v případě, že odvolání vůbec nepodal nebo odvolací řízení neproběhlo. Jak výstižně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 12. 2021, č. j. 4 As 135/2021-50: *„Důvodem této úpravy je nepochybně zabránění obstrukčnímu jednání a zbytečnému protahování již projednané a rozhodnuté věci. Pokud totiž účastník mohl důvod obnovy uplatnit již v odvolacím řízení, aniž mu v tom cokoliv bránilo, není v takovém případě žádoucí zásah do pravomocně skončeného rozhodnutí. Tento závěr se opírá o jednoznačné znění a naprosto zřejmý účel citovaných ustanovení správního řádu, jejichž aplikace na posuzovanou věc tedy nepředstavuje posouzení složité právní otázky. Stejným způsobem nazírá na znění ustanovení § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu také odborná literatura (srov. J. Vedral: Správní řád, Komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, BOVA POLYGON, Praha 2012, str. 866 a násl.)“.*
20. V projednávané věci není žádných pochyb o tom, že to byl žalobce, koho v případě žádosti o povolení obnovy řízení tížila povinnost tvrdit a navrhnout, případně předložit důkazy svědčící o tom, že provedené důkazy jsou nepravdivé a obnovu je na místě povolit. Soud se přitom ztotožnil se správními orgány v tom, že žalobce nedostal zákonným požadavkům na povolení obnovy. Žalobce spatřoval nepravdivost provedených důkazů v jejich nesprávném hodnocení městským úřadem. Předně nepovažoval oznámení přestupku za důkaz, dále nesouhlasil s popisem okolností nehody v protokolu o nehodě tak, jak učinila policie, rozporoval také, že by z plánu vyplývalo, že místo dopravní nehody již není komunikací, nepravdivost fotodokumentace pak spatřoval v tom, že mu nebyla předložena při nahlížení do spisu po vydání příkazu, a nesouhlasil ani se závěry, které městský úřad učinil z videozáznamu dopravní nehody. K listinnému důkazu Evidenční výpis z evidenční karty řidiče uvedl, že se měl týkat *„blíže neuvedené jmenované osoby“*. V úředním záznamu ze dne 26. 4. 2020 není uvedeno vše, co policii sděloval.
21. Dle názoru soudu lze to, co tvrdí žalobce, považovat za polemiku s hodnocením důkazů správním orgánem, nejedná se tedy o nepravdivost důkazů. Žalobce toliko brojil proti hodnocení důkazů městským úřadem, neboť z nich měl dle jeho názoru učinit jiné závěry. V řízení o povolení obnovy řízení ovšem není podstatné, že s hodnocením důkazů, které správní orgán použil jako podklady k vydání příkazu, žalobce nesouhlasí. Lze snad pouze uvést, že co se týče výpisu z evidenční karty řidiče, pak tato listina založená ve správním spise je spjata právě se jménem žalobce, a soudu není jasné, proč by se měla týkat neuvedené (ale zároveň jmenované) osoby. Co je však podstatné, žalobce se mohl s provedenými důkazy nepochybně seznámit již po doručení příkazu, pokud by nahlédl do správního spisu. Svůj nesouhlas měl žalobce projevit právě tím, že by podal proti příkazu odpor, neboť právě v následném řízení o přestupku by našly své místo veškeré námitky, které nyní již nelze v řízení o povolení obnovy řízení uplatnit. Dále je nutné zdůraznit, že příkaz byl žalobci doručen do vlastních rukou, což soud ověřil z doručky přiložené k

tomuto příkazu, a dle obsahu příkazu byl žalobce řádně poučen o možnostech podat odpor vč. důsledků nepodání takového odporu. Současně ani žalobce netvrdil, že by snad zmeškal lhůtu k podání odporu a např. požádal o prominutí zmeškání úkonu. Není tedy sporu, že žalobce proti příkazu odporem nebrojil, a příkaz nabyl právní moci dne 22. 5. 2020. Odpor proti příkazu, ve kterém by mohly být uplatněny všechny výše uvedené námitky žalobce, nepodal, a proto se nyní s ohledem na znění § 100 odst. 2 věty druhé správního řádu nemůže domáhat obnovy řízení z důvodu nepravdivosti v něm provedeného důkazu. S ohledem na nesplnění jedné ze základních podmínek povolení obnovy řízení správní orgány nepochybily, když žádost dle § 100 odst. 2 správního řádu zamítly.

22. Soud uzavírá, že za situace, kdy žalobce konkrétně neuvedl nic bližšího k tomu, proč shledal provedené důkazy nepravdivými, správní orgány nepochybily, pokud nepovolily obnovu řízení. Napadené rozhodnutí tedy není nezákonné. Pokud dále žalobce tvrdil, že byl žalovaný nečinný, když rozhodl až téměř po půl roce od podání odvolání, pak soud uvádí, že délka odvolacího řízení nepředstavovala nepřiměřený průtah, který by měl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Zároveň nejsou rozhodnutí správních orgánů nicotná, jak namítal žalobce, neboť soud neshledal, že by byly naplněny podmínky pro vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí dle § 77 správního řádu. Rozhodnutí vydal věcně příslušný správní orgán, tedy městský úřad, který byl dle § 100 odst. 2 správního řádu správním orgánem, který ve věci rozhodoval. Stejně tak soud neshledal, že by rozhodnutí správních orgánů trpěly vadami, jež by je činily zjevně vnitřně rozporným či právně a fakticky neuskutečnitelným, nebo jinými vadami, pro které je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Samotné žalobní tvrzení o nezákonnosti příkazu je pak mimo rámec, v kterém se má správní soud pohybovat při posouzení otázky, zda byly naplněny zákonné důvody pro povolení obnovy řízení, jak bylo již ostatně uvedeno výše.
23. Nad rámec výše uvedeného soud doplňuje, že nemůže souhlasit s názorem žalobce, že již pravomocná věc je nezvratitelná bez ohledu na to, jakých nezákonností se dopustí správní orgán, a právo na spravedlivý proces je prakticky nemožné. Jak bylo uvedeno výše, zákon stanovuje jasné podmínky pro obnovu řízení dle § 100 a násl. správního řádu, a pokud by byly tyto podmínky v projednávané věci splněny, byl by zde i zákonný předpoklad pro obnovu řízení, resp. následné opětovné projednání věci. Navíc žalobce není zcela připraven o možnost dosáhnout obnovy řízení. Dle § 100 odst. 3 správního řádu může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů dle § 100 odst. 1 správního řádu a obnova řízení je ve veřejném zájmu. Správní orgán není v tomto případě vázán žádnou subjektivní lhůtou, ale pouze tříletou objektivní lhůtou. Žalobce se proto na příslušný správní orgán může obrátit formou podnětu. V posuzovaném řízení správní orgány rozhodovaly o žádosti žalobce dle § 100 odst. 2 správního řádu, a proto se aplikací § 100 odst. 3 téhož zákona nemohly zabývat. Řízení o obnově z moci úřední je totiž samostatným řízením (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 As 211/2015-71).
24. Soud neprováděl dokazování rozhodnutími správních orgánů ani dalšími listinami, které byly součástí správního spisu, neboť obsahem správního spisu se dokazování neprovádí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobce pak v doplnění k žalobě ze dne 15. 3. 2022 předložil rozhodnutí správních orgánů, která by dle jeho názoru mohla mít vliv na projednávanou

věc. Jednalo se o rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2022, kterým zrušil rozhodnutí městského úřadu ze dne

23. 12. 2020 o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamu bodů v registru řidičů a zároveň zrušil usnesení o přerušení tohoto řízení z téhož dne. Dále žalobce předložil rozhodnutí

o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů ze dne 4. 3. 2022 a výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 4. 3. 2022. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že by předložená rozhodnutí mohla mít vliv na projednávaný případ, protože v případě řízení o námitkách proti záznamu bodů se jedná o zcela odlišné správní řízení, ve kterém je zkoumáno pouze to, zda pro záznam bodů do evidenční karty řidiče existuje způsobilý podklad a zda byl na základě tohoto podkladu zaznamenán správný počet bodů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). V řízení o námitkách již tedy není dán prostor pro přezkoumávání skutkového stavu, pokud jde o samotné spáchání přestupku. I kdyby dospěl správní orgán v řízení o námitkách k závěru, že rozhodnutí o přestupku (tedy příkaz) není způsobilým podkladem pro záznam bodů, např. z důvodu neurčitosti, nesrozumitelnosti či jiných vad výroku rozhodnutí, nejedná se o důvod pro povolení obnovy řízení, nýbrž nanejvýš o důvod pro provedení přezkumného řízení. Soud tak těmito listinami dokazování neprováděl, a to z důvodu neúčelnosti.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

25. Soud z důvodu uvedených výše shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Žalobu proto zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. října 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu